

a szakrális nagymama a strandon

az alanyiség közvetlen közelében
a nagymama a strandon
szakrálisan közelíti meg a kerékpárt
és önmagába csap át az idő
miért is nem tanult meg biciklizni
most fenekére szerelhetne macskaszemet
a homlokára meg lámpát
nem csak képzeletben
gyűjtogathatná a lámpát
megbüntethetné a rendőr

az alanyiség a strandon
a nagymama közvetlen közelében
drámai megoldásokkal próbálkozik
szomjazza a szépet a jót
alig marha oligarcha
gazdag lett a szürkemarha
tollas szőrös páncélos
pikkelyes és sima bőrű lények
fálnak támasztják a biciklit
repülünk szállunk az üresjáraton
de idióta a pilóta

alanyiségát a falnak támasztja
a strandon
a nagymama közvetlen közelében
az állítmány
tályog támolyog a tájon
tetszettek volna lehúzni a vécét
egészségesen nyihogva

a lóorvostörténeti múzeumban
köpölyözni az aranyat tojó
100 000 lóerős táncmeghajtású biciklit
léha láncon locska dócska
kurvának se leszek ócska

kurvaságát falnak támasztja
a strandon az alany
a köpése arany
buzgó és tevékeny a mócsing
*a jócselekedetek azonban
igen sokfélék tudnak lenni
az isten tíz és az anyaszentegyház
öt parancsolatát kellene betartanunk
egymásnak kellene betartanunk
a kerékpárközlekedés arany szabályait*

de mi az emberi társadalomnak is
nőtagjai és hímtagjai vagyunk
nem mindenki tudja eltolni a biciklit
tilos a falnak támasztani
a kivilágítatlan nagymamát a strandon
továbbá köpködni hangoskodni
gyújtóbombával gyűjtogatni a lámpát
fegyverletételhez még túl világos van
emelkedő verslábak leereszkednek
a szakadékban beszédközpontú hallgatás

ne engedd ó kerékpárpedál
hogy eltapossák a nagymamát

alanyok és állítmányok a strandon
felhők tárgyak határozók és jelzők
a belépődíjat és a pót díjat megfizette
de mikor a szakrális nagymama
a kakas csontkürtjébe kukorékol
meghasadnak a bearanyozott felhők
bearanyozódnak a pedáns pedálok
nem hagynak az út szélén senkit
belelökik a szakadékba

*mert magyarországon kívül
nincsen élet
mert magyarországon belül
nincsen élet*

a nincs-élet nem nehéz
fele cukor fele méz
harmadik fele majonéz
negyedik fele felemészt

óceánomban viszlek vödör*

ha árnyéknak hátat fordítasz
csak saját napodat láthatod
vödörben viszlek óceán
óceánomban viszlek vödör
az Óceánárok utca sarkán
Anna vállán táskával
kezében műanyag szatyrot tartva
bement a boltba
kijött a boltból
gyors léptekkel ment tovább
követtük
nem követtük

árnyékának hátat fordított
fehér prémszegélyes
csuklyás irhakabátban
az autóbuzsmegállóba ment
vállán táskával
kezében műanyag szatyrral
gyors léptekkel
időnként futva
a villamosmegállóba ment
este csak későn tért haza
teleengedte vízzel a vödört
telerakta vödörrel az óceánt

este lerakta az óceánt
nehéz volt egész nap cipelni
pedig egyenes testtartású
élénk mozgású nő
arcán a szeplők óceánja örök
láttuk ahogy a postán
a 20-as ablaknál pénzt fizetett be
a sárga csekkek óceánja
hullámzott viharos volt
műanyag szatyrába tette a vihart
az óceánt kezében tartva
kijött a postahivatalból
bement a postahivatalba

kezében szatyor
vállán az óceán
a mindenséget kezében tartva
bement a boltba kijött a boltból
hátat fordított árnyékának
de csak a napot látta
épp sütött
vállán a postahivatallal
bement az óceánba
szatyrában eláztak a csekkek
vízre bocsátotta a sárga vödörket
vödörbe merte
vödörbe merészelte az óceánt

* Györe Balázs *Barátaim, akik besúgóim is voltak* (http://www.litera.hu/hirek/gyore_balazs_barataim_akik_besugoim_is_voltak) c. írása motívumainak felhasználásával

■ **Debreczeni György** (Budapest, 1958): költő. Könyvtárosként dolgozik egy középiskolai kollégiumban. Kötetei: *ellentétpárhuzamok* (Kozmosz, 1982); *elodázható elégiák* (Szépirodalmi, 1989); *Sőt mi több* (Syllabux, 2011).